

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 305/2008**2015/EØS/18/48**

av 2. april 2008

om fastsettelse, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 842/2006, av minstekrav og vilkårene for gjensidig godkjenning av sertifisering av personell som gjenvinner visse fluorholdige klimagasser fra høyspentbrytere(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 842/2006 av 17. mai 2006 om visse fluorholdige klimagasser⁽¹⁾, særlig artikkel 5 nr. 1, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til kravene i forordning (EF) nr. 842/2006 er det nødvendig å fastsette regler for opplæring av personell som utfører virksomhet på utstyr som inneholder visse fluorholdige klimagasser, som kan forårsake lekkasje.
- 2) Personell som ennå ikke er sertifisert, men som deltar på et opplæringskurs for å bli sertifisert, bør i et begrenset tidsrom få lov til å utføre virksomhet som krever slik sertifisering, for å skaffe seg de praktiske ferdighetene som kreves til eksamen, forutsatt at de er under tilsyn av sertifisert personell.
- 3) En rekke medlemsstater har ennå ikke fått på plass opplærings- eller sertifiseringsordninger. Personell bør derfor gis en viss frist til å oppnå sertifisering.
- 4) For å unngå en unødig administrativ byrde bør det være tillatt å bygge opp en sertifiseringsordning på grunnlag av gjeldende kvalifikasjonsprogrammer, forutsatt at de ferdighetene og den kunnskapen disse omfatter, og den relevante kvalifikasjonsordningen, tilsvarer de minstekravene som er fastsatt ved denne forordning.
- 5) Enheter som framstiller eller betjener høyspentbrytere, kan utpekes som vurderings- eller sertifiseringsorganer, eller som begge deler, forutsatt at de oppfyller de relevante kravene.
- 6) En eksamen er en effektiv metode for å kontrollere om en kandidat kan utføre riktig det arbeid som både direkte og indirekte kan forårsake lekkasje.

7) Offisielt utpekte vurderings- og sertifiseringsorganer bør sikre at minstekravene fastsatt i denne forordning overholdes og dermed bidra til en faktisk og effektiv gjensidig godkjenning av sertifikater i hele Fellesskapet.

8) Kommisjonen skal underrettes om sertifiseringsordningen for utstedelse av sertifikater som er gjenstand for gjensidig godkjenning, i det formatet som er fastsatt ved kommisjonsforordning (EF) nr. 308/2008 av 2. april 2008 om fastsettelse, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 842/2006, av formatet for melding om medlemsstatenes opplærings- og sertifiseringsprogrammer⁽²⁾.

9) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra komiteen nedsatt ved artikkel 18 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2037/2000⁽³⁾ —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

*Artikkel 1***Formål og virkeområde**

Ved denne forordning fastsettes minstekrav til sertifisering av personell som gjenvinner visse fluorholdige klimagasser fra høyspentbrytere, samt vilkårene for gjensidig godkjenning av sertifikater som er utstedt i samsvar med disse kravene.

*Artikkel 2***Definisjoner**

I denne forordning menes med «høyspentbrytere» strømbrytere og kombinasjoner av disse med tilhørende betjenings-, måle-, verne- og reguleringsutstyr, og enheter av slike innretninger og slikt utstyr med tilhørende forbindelsesledninger, tilbehør, inneslutninger og støttekonstruksjoner, som er beregnet på bruk i forbindelse med generering, overføring, distribusjon og omdanning av elektrisk energi ved merkespenning på over 1 000 V.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 92 av 3.4.2008, s. 17, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 27/2010 av 12. mars 2010 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering) og vedlegg XX (Miljø), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 30 av 10.6.2010, s. 26.

⁽¹⁾ EUT L 161 av 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 92 av 3.4.2008, s.28.

⁽³⁾ EFT L 244 av 29.9.2000, s. 1. Forordningen sist endret ved kommisjonsvedtak 2007/540/EF (EUT L 198 av 31.7.2007, s. 35).

Artikkel 3

Sertifisering av personell

1. Personell som utfører slik virksomhet som er nevnt i artikkel 1, skal inneha et sertifikat som nevnt i artikkel 4.

2. Nr. 1 får ikke anvendelse i et tidsrom på høyst ett år på personell som deltar på et opplæringskurs for å oppnå et sertifikat, forutsatt at virksomheten utføres under tilsyn av en person som innehar et sertifikat.

3. Medlemsstatene kan beslutte at nr. 1, i et tidsrom som ikke skal strekke seg lenger enn til den datoen som er nevnt i artikkel 5 nr. 4 i forordning (EF) nr. 842/2006, ikke skal få anvendelse på personell som utfører slik virksomhet som er fastsatt i artikkel 1 i denne forordning, før den datoen som er nevnt i artikkel 5 nr. 2 i forordning (EF) nr. 842/2006.

Dette personellet skal i det tidsrommet som er nevnt i første ledd, anses å være sertifisert for slik virksomhet i henhold til kravene i forordning (EF) nr. 842/2006.

Artikkel 4

Utstedelse av sertifikater til personell

1. Et sertifiseringsorgan som nevnt i artikkel 5, skal utstede et sertifikat til personell som har bestått en teoretisk og praktisk eksamen som er tilrettelagt av et vurderingsorgan som nevnt i artikkel 6, og som omfatter de minstekravene til ferdigheter og kunnskap som er angitt i vedlegget.

2. Sertifikatet skal inneholde minst følgende opplysninger:

- a) navnet på sertifiseringsorganet, innehaverens fulle navn, et sertifikatnummer og eventuelt utløpsdatoen,
- b) hvilken virksomhet innehaveren av sertifikatet har rett til å utføre,
- c) utstedelsesdato og utstederens underskrift.

3. Dersom en eksisterende eksamensbasert sertifiseringsordning omfatter de minstekravene til ferdigheter og kunnskap som er angitt i vedlegget, og oppfyller kravene i artikkel 5 og 6, men det tilhørende eksamensbeviset ikke inneholder de elementene som er fastsatt i nr. 2 i denne artikkel, kan et sertifiseringsorgan nevnt i artikkel 5, utstede et sertifikat til innehaveren av denne kvalifikasjonen uten at vedkommende må gå opp til eksamen på nytt.

4. Dersom en eksisterende eksamensbasert sertifiseringsordning oppfyller kravene i artikkel 5 og 6, og delvis omfatter de minstekravene til ferdigheter som er angitt i vedlegget, kan sertifiseringsorganene utstede et sertifikat, forutsatt at søkeren består en tilleggseksamen i ferdigheter og kunnskap som ikke omfattes av den eksisterende sertifisering, tilrettelagt av et vurderingsorgan nevnt i artikkel 6.

Artikkel 5

Sertifiseringsorgan

1. Et sertifiseringsorgan skal opprettes ved nasjonal lov eller forskrift, eller utpekes av vedkommende myndighet i en medlemsstat eller av andre enheter som er berettiget til dette, og ha tillatelse til å utstede sertifikater til personell som er involvert i slik virksomhet som er nevnt i artikkel 1.

Sertifiseringsorganet skal være upartisk når det utfører sin virksomhet.

2. Sertifiseringsorganet skal fastsette og følge framgangsmåter for utstedelse, oppheving og tilbakekalling av sertifikater.

3. Sertifiseringsorganet skal føre registre som gjør det mulig å bekrefte status for en sertifisert person. Registerne skal vise at sertifiseringsprosessen faktisk er gjennomført. Registerne skal oppbevares i minst fem år.

Artikkel 6

Vurderingsorgan

1. Et vurderingsorgan utpekt av vedkommende myndighet i en medlemsstat, eller andre enheter som er berettiget til dette, skal tilrettelegge eksamener for det personellet som er nevnt i artikkel 1. Et sertifiseringsorgan som nevnt i artikkel 5, kan også fungere som et vurderingsorgan.

Vurderingsorganet skal være upartisk når det utfører sin virksomhet.

2. Eksamenene skal planlegges og struktureres slik at det sikres at de minstekravene til ferdigheter og kunnskap som er angitt i vedlegget, er omfattet.

3. Vurderingsorganet skal vedta framgangsmåter for rapportering og føre registre for å gjøre det mulig å dokumentere de enkelte og de samlede resultatene av vurderingen.

4. Vurderingsorganet skal sikre at de eksaminatorene som er utpekt til å gjennomføre en prøve, innehar nødvendig kunnskap om relevante eksamineringsmetoder og eksamensdokumenter samt egnet kompetanse på det området som eksamenen omfatter. Det skal også sikre at alt nødvendig utstyr, verktøy og materiale er tilgjengelig til de praktiske prøvene.

Artikkel 7

Underretning

1. Senest 4. januar 2009 skal medlemsstatene underrette Kommissjonen om navnet på og kontaktopplysninger for sertifiseringsorganer for personell som er omfattet av artikkel 5, og om benevnelser på sertifikater for personell som oppfyller kravene i artikkel 4, i det formatet som er fastsatt ved forordning (EF) nr. 308/2008.

2. Medlemsstatene skal ajourføre den underretningen som er gitt i samsvar med nr. 1, med relevant ny informasjon og umiddelbart sende den til Kommissjonen.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 2. april 2008.

Artikkel 8

Vilkår for gjensidig godkjenning

1. Gjensidig godkjenning av sertifikater som er utstedt i andre medlemsstater, får anvendelse på sertifikater som er utstedt i samsvar med artikkel 4.

2. Medlemsstatene kan kreve at innehavere av sertifikater som er utstedt i en annen medlemsstat, skal framlegge en oversettelse av sertifikatet på et annet offisielt fellesskapsspråk.

Artikkel 9

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

For Kommissjonen

Stavros DIMAS

Medlem av Kommissjonen

VEDLEGG

Minstekrav til ferdigheter og kunnskaper som vurderingsorganene skal vurdere

Eksamenen nevnt i artikkel 4 nr. 1 og artikkel 6 nr. 2 skal omfatte følgende:

- a) en teoretisk prøve med ett eller flere spørsmål for å prøve den ferdigheten eller kunnskapen som er angitt med bokstaven T i kolonnen «Prøvetype»,
- b) en praktisk prøve der søkeren skal utføre den tilhørende oppgaven med relevant materiale, verktøy og utstyr som er angitt med bokstaven P i kolonnen «Prøvetype».

Nr.	Minstekrav til kunnskap og ferdigheter	Prøvetype
1	Grunnleggende kunnskap om relevante miljøspørsmål (klimaendringer, Kyoto-protokollen, potensial for global oppvarming), de relevante bestemmelsene i forordning (EF) nr. 842/2006 og relevante forordninger om gjennomføring av bestemmelsene i forordning (EF) nr. 842/2006	T
2	Fysiske, kjemiske og miljømessige egenskaper hos SF ₆	T
3	Bruk av SF ₆ i elektrisk utstyr (isolering, bueslokking)	T
4	Kvalitet av SF ₆ i henhold til relevante industristandarder ⁽¹⁾	T
5	Forståelse av hvordan det elektriske utstyret er konstruert	T
6	Kontroll av kvaliteten på SF ₆	P
7	Gjenvinning av SF ₆ og blandinger med SF ₆ og rensing av SF ₆	P
8	Oppbevaring og transport av SF ₆	T
9	Betjening av utstyr for gjenvinning av SF ₆	P
10	Betjening av tette boresystemer, om nødvendig	P
11	Ombruk av SF ₆ og forskjellige kategorier for ombruk	T
12	Arbeid på åpne SF ₆ -felter	P
13	Nøytralisering av biprodukter av SF ₆	T
14	Overvåking av SF ₆ og forpliktelser om hensiktsmessig registrering av opplysninger i henhold til nasjonal lovgivning eller Fellesskapets regelverk, eller internasjonale avtaler	T

⁽¹⁾ For eksempel IEC 60376 og IEC 60480.